

Zondag 19 januari 2025
Week van gebed voor de eenheid van de cristenen
Herdenking Peerke Donders (14-01)
Jesaja 62,1-5 en Johannes 2, 1-12

VERKONDIGING

Opmerkelijke teksten vandaag aan het begin van de internationale bidweek voor de eenheid en de kerkelijke herdenking van onze Tilburgse Icoon Peerke Donders. De hele week richten we meer dan anders ons hart en onze aandacht op de christelijke kerken dicht bij huis en ook verder van huis, die allemaal op een heel eigen manier Gods Naam uitdragen. Bidden is echter wel iets heel anders dan vechten om de eerste plaats. Het gaat niet om de hoogste score. Het is een samen zoeken naar wat ons samen bindt en wat ons misschien in de toekomst nog meer elkaar nabij kan brengen. Het spel wordt niet alleen gespeeld door mensen in de schijnwerpers, maar ook de mensen aan de zijlijn doen mee, en het grote publiek. De woorden van Jesaja en Johannes lijken in te spelen op deze thematiek.

We ontmoeten Jezus vandaag op een bruiloftsfeest. Als je afgaat op het verhaal van de bruiloft dan blijkt het eigenlijk maar een saaie boel. We horen niemand zingen. Er staat niet dat er muziek is en ook niet dat er wordt gedanst of dat er vrolijke stukjes worden gedaan. Er lijkt een wat pijnlijke stilte te hangen. Het is geen feest. De moeder van Jezus is de eerste die iets durft te zeggen, de enige die de waarheid onder woorden waagt te brengen: ze hebben geen wijn. Dit feest kan nooit wat worden. Het zal een stijven boel blijven. We zitten op een droogje. De geest is er niet.

En dan wordt er verhaald over de zes stenen kruiken. Ze zijn het symbool van de Joodse wet met al haar wijsheid en levengevende woorden, de kruiken van de wet staan niet droog. Geen wonder dat het feest van het leven niet wil slagen. Jezus laat de kruiken vullen tot aan de rand. Geen jota of stipje van de wet schaft hij af. Alle letters van de wet moeten er zijn, maar het is Jezus die de geest geeft. En dan kan het feest van het leven beginnen.

Eigenlijk wordt ons vandaag voorgehouden of wij onze kruiken gevuld hebben zosart de geest erin kan slaan en het water wijn wordt voor het feest. Of brengt het verhaal ons tot het besef dat ik droog sta, dat ik mijn eigen bronnen niet aanhoor omdat ik bang ben voor het leven of omdat ik jaloers ben op de bronnen en kruiken van anderen.

Het levensverhaal van ons Tilburgs Peerke laat ons weten hoe hij zijn kruiken wist te vullen, hoe hij zijn mogelijkheden benutte ten behoeve van de opbouw van de gemeenschap . Peerke de bescheiden man die al doende een echte plaats verwierf; die niet ingewikkeld deed maar juist op ongecompliceerde wijze aanwezig was en wilde zijn; de man die er op uit trok. Het armoedige bestaan van de eigen textielarbeiders familie liet hij achter om zich in nog groetere onzekerheid te begeven. Hij wist zich gezonden en wilde ook uitdrukkelijk gezonden worden. Hij koos voor de uitdaging, voor het onbekende, wetend dat er risico's aan verbonden konden zijn.

Ieder moet zo vandaag maar zijn bronnen en kruiken controleren om te zien of ze vol genoeg zijn om door God te worden vervuld.

Je hoeft geen toelatingsexamen te maken want het gaat erom hoe wij – u en ik – onze eigen mogelijkheden inzetten om dat feest mogelijk te maken. Hoe dragen wij bij tot de juiste sfeer, hoe zorgen wij ervoor dat de juiste geest in de fles komt en blijft. Laten wij niet te gemakkelijk denken dat dat weggelegd is voor anderen. We worden allemaal opgeroepen

een bijdrage te leveren en Peerke laat ons zien dat we allemaal in staat zijn om ook werkelijk de handen uit de mouwen te steken.

Kana is een droom dat samenleven tussen mensen goed kan zijn, zo laat het evangelie ons weten. Kana is een droom om eenheid van ieder met het keurmerk christen. Kana is een oase van geborgenheid voor kinderen, toekomst voor jongeren, nieuwe hoop voor armen. Kana is een uitnodiging om erbij te zijn waar het leven feestelijk wordt en waar het verbond tussen jou en mij gevierd wordt als een huwelijksfeest, als een bevestiging van een relatie. Kana is een oproep om met je mogelijkheden en talenten mee te bouwen aan beter leven, aan een stukje hemel op aarde waar water wijn wordt en waar 'hebben' en 'houden' plaatsmaken voor 'breken' en 'delen', voor broederschap en zusterschap. Is dat het niet dat God ons laat weten ?

Pastor Denis Hendrickx o.praem.